

РЕШЕНИЕ

№ 7113

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9755** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. С. Й., полицейски орган в 05 РУ-СДВР срещу Решение от 09.06.2020 г. по НАХД № 3329/2020 г. на СРС, НО, 108 състав, постановено в закрито заседание, с което е отменена Заповед за задържане рег. № 229зз-528/06.03.2020 г., издадена от касатора.

В жалбата се поддържа, че решението на СРС е неправилно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се то да бъде отменено, като бъде оставена в сила издадената заповед за задържане. Алтернативно се прави искане делото да бъде върнато за ново разглеждане. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – А. Н. Ю. – в съдебно заседание не се явява, представлява се от адв. К., който оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли касационната жалба да бъде уважена.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е основателна.

Настоящата касационна инстанция констатира, че при разглеждането на делото от СРС е допуснато съществено процесуално нарушение, като е постановено решение в закрито заседание.

Въззивният съд е обосновал разбирането си, че следва да се произнесе по жалбата в закрито заседание, като е изтъкнал, че в противен случай няма да се изпълни предписанието на законодателя съдът да се произнесе незабавно. Позовал се е на чл.128 и чл.132 АПК, като е приел, че само административните съдилища и Върховният административен съд правораздават по предвидените в АПК процесуални правила. Изложил е, че след като районният съд не е сред посочените съдилища и след като със заповедта е наложена ПАМ по чл.22 от Закона за административните нарушения и наказания, то по аргумент от чл.84 ЗАНН следва да приложи най-близкия възможен процесуален ред за разглеждането на жалбата, предвиден в Наказателно-процесуалния кодекс.

Изложените аргументи са неправилни.

Нормата на чл.72, ал.4 ЗМВР гласи, че задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа; съдът се произнася по жалбата незабавно, като решението му подлежи на касационно обжалване по реда АПК пред съответния административен съд. Разпоредбата не установява реда, по който съдът следва да разгледа жалбата - в открито или в закрито заседание, нито посочва приложимия процесуален закон.

Налице е законова празнота, която съгласно чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове следва да се преодолее, като за неуредения случай се приложат други разпоредби, които се отнасят до подобни случаи, стига това да отговаря на целта на акта. В ЗМВР текстовете са неизчерпателни и не във всички случаи е указан процесуалния ред за оспорване на издадените актове. Ето защо следва да се имат предвид разпоредбите на ЗМВР, уреждащи подобни случаи: чл.64, ал.7; чл.130, ал.5; чл.134, ал.2 и чл.256, ал.1. В тях е предвидена възможност за оспорване на административния акт по реда на АПК. При това положение няма пречка за аналогия на закона, тъй като тя отговаря на целта на акта – да се даде възможност на засегнатите граждани и организации да защитят правата и законните си интереси. Това отговаря и на конституционния принцип за законност, закрепен в чл.4, чл.5, чл.56 и чл.122 от Конституцията. От горното се налага изводът, че в случая е следвало да се приложи редът за оспорване на административния акт, уреден в АПК.

Историческото тълкуване на чл.72, ал.4 ЗМВР налага да се отбележи още, че преди изменението му с ДВ, бр.77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., жалбите срещу процесните заповеди се разглеждаха от административните съдилища по реда на АПК в открито съдебно заседание. Изменението на закона не внесе разлика в същността на съдебното оспорване, а само промени подсъдността му. Ето защо законосъобразното процедуране на районния съд е било да разгледа жалбата в открито с.з.

Не могат да бъдат споделени мотивите на СРС за приложимост на реда по НПК, основани на препращането по чл.84 ЗАНН. Това е така, защото препращането се отнася само за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, а в случая задържането на лицето е постановено със заповед. Специално в разпоредбата на чл.256, ал.1 ЗМВР законодателят изрично е

предвидил ПАМ да се налагат със заповеди, като оспорването им е именно по реда на АПК.

Не на последно по важност място касационната инстанция съобрази, че изискването за разглеждане на жалбите срещу заповеди за задържане в открито с.з. цели осигуряване и пълно гарантиране правото на защита на всяка от страните в процеса. Следа да се има предвид, че именно при разглеждане на делото в открито заседание страните на равни основания имат право да представят доказателства и да правят доказателствени искания. Това разрешение е в съответствие с изискването за справедлив съдебен процес, закрепен в чл.6 от Европейската конвенция за правата на човека. Нормата на т.1 от указания нормативен акт прокламира правото на всяко лице, при решаването на правен спор относно неговите граждански права и задължения или основателността на каквото и да е наказателно обвинение срещу него, да получи справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок, от независим и безпристрастен съд.

Като се е произнесъл по жалбата в закрито съдебно заседание, вместо в открито, СРС е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, довело до ограничаване правото на защита на страните в процеса. С оглед на това обжалваното решение следва да бъде отменено, тъй като са налице касационни основания за неговата отмяна, като делото бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 09.06.2020 г. по НАХД № 3329/2020 г. на СРС, НО, 108 състав.
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.